

168 Το Φρούριο της Τήνου

Αυτό μου αρκεί

*Δώσε μου, Θεέ,
ταπεινοσύνη και δύναμη.*

*Δώσε μου την ταπεινοσύνη
που αρμόζει στις μικρές μου ικανότητες,
και που θα μου επιτρέψει να κατανοήσω
καλύτερα τους άλλους,
Δώσε μου ταπεινοσύνη για να μην τους κρίνω,
για να κατανοώ τα όρια των δυνατοτήτων τους,
και να θαυμάζω τις ικανότητές τους.*

*Και δώσε μου δύναμη
για να ξέρω να ζω με τις αδυναμίες μου,
χωρίς ποτέ να χάνω το θάρρος μου
και να εναποθέτω πάντοτε σ' εσένα
την εμπιστοσύνη μου.*

Εξώφυλλο:
Η Βρεφοκρατούσα Παναγιά
Hans Memling (1433-1494)

Αγαπητοί Φίλες και Φίλοι,

Το φθινόπωρο, η φύση φαίνεται να καταλαγιάζει και να ετοιμάζεται να πάει για ύπνο. Κάποια ζώα αναζητούν το ασφαλές καταφύγιο όπου θα περάσουν σε πλήρη καταστολή τους επόμενους 4-5 μήνες, τα φύλλα κιτρινίζουν, μαραίνονται και πέφτουν, τα δέντρα απογυμνώνονται, τα πάντα ηρεμούν και περιμένουν το χειμώνα για να αναπαυθούν από τον κάματο του καλοκαιριού.

Αντίθετα, οι άνθρωποι αφήνουν τις παραλίες και τις εξοχές, εγκαταλείπουν τη χαλάρωση και την ανεμελιά και επιστρέφουν στην οργανωμένη κοινωνία. Εκεί τους περιμένει η τακτική εργασία, άλλοι στο γραφείο, άλλοι στο μαγαζί, άλλοι στην επιχείρηση, άλλοι σε ελαφριές και άλλοι σε πιο βαριές δουλειές. Και τα παιδιά στο σχολείο. Η ζωή πρέπει να επανέλθει στον κανονικό της ρυθμό.

Μαζί θα ξεκινήσει και πάλι η ενοριακή κίνηση με την πιο τακτική λατρευτική ζωή, με τις συναντήσεις των νέων ή των ενηλίκων, την κατήχηση των παιδιών, τις δοκιμές της χορωδίας. Υπάρχουν τόσα που πρέπει να γίνουν!

Πράγματι, μια καλά οργανωμένη ενοριακή ζωή είναι το καλύτερο κατηχητικό μάθημα για όλους. Είναι ασφαλώς χρήσιμο, το παιδί να μάθει και να αποστηθίσει τις Εντολές του Θεού και της Εκκλησίας, είναι καλό να γνωρίζει απέξω προσευχές που θα τις απαγγείλει σε μια στιγμή που δε γνωρίζει πως αλλιώς να προσευχηθεί, θα μπορούσαμε να πούμε ακόμη ότι είναι απαραίτητο να μάθει το παιδί και ο νέος όλα όσα περιέχονται και διδάσκονται στη μικρή ή στη μεγάλη Κατήχηση της Εκκλησίας μας. Όμως είναι ακόμη πιο απαραίτητο, το παιδί ή ο νέος και η νέα, αλλά και ο ενήλικας να βιώσουν την πίστη τους μέσα σε μια κοινωνία πιστών.

Θα βρεθούν και εφέτος εκείνοι που θα θελήσουν να ζήσουν την πίστη τους μόνοι και από μακριά. Θα υπάρξουν αυτοί που θα φέρουν το παιδί τους στην κατήχηση για να «μάθει ότι χρειάζεται» προκειμένου να κάνει την πρώτη του Κοινωνία. Σίγουρα θα εκδηλωθούν και παραπονούμενοι ή και επικριτές για τον τρόπο με τον οποίο διδάσκεται η κατήχηση, επειδή τα παιδιά «δε μαθαίνουν» αυτά που μάθαιναν εκείνοι.

Πώς να εξηγήσεις, σε τέτοιες περιπτώσεις, ότι η κατήχηση είναι άλλο πράγμα από μια απλή διδασκαλία για να αποκτήσουν τα παιδιά κάποιες γνώσεις. Πώς να μιλήσεις για τη μετάδοση της πίστης, η οποία δε γίνεται με βιαστικά βήματα και ταχεία εκμάθηση. Πώς να πεις ότι η μετάδοση της πίστης δεν είναι ένα βιβλίο που πρέπει κανείς να αποστηθίσει, κάποιες προσευχές τύποι που ο κατηχούμενος οφείλει να μάθει να απαγγέλλει. Και πώς να πείσεις ότι η κατήχηση δεν τελειώνει με την πρώτη Κοινωνία ή, έστω, με το τέλος της παιδικής ηλικίας.

Η μετάδοση της πίστης είναι πάνω απ' όλα βίωμα και ζωή. Να μεταδώσουμε το μήνυμα ότι ο Θεός είναι Πατέρας μας και ότι μας αγαπά, κι αυτήν την αγάπη δεν την λέμε απλώς, αλλά την βιώνουμε μεταξύ μας. Όταν συγκεντρωνόμαστε για να τελέσουμε την Ευχαριστία, είναι ο Κύριος που μας συγκεντρώνει και μας καλεί να παρακαθίσουμε στην πρόγευση της Τράπεζας της Βασιλείας του. Ως παιδιά μιας οικογένειας, συγκεντρωνόμαστε γύρω από τον Πατέρα μας και μοιραζόμαστε την τροφή που ο ίδιος μας δίνει, και που δεν είναι άλλο από το ίδιο το Σώμα και το Αίμα του Ιησού, του Υιού του Θεού, ο οποίος και σήμερα θυσιάζεται για τη σωτηρία μας.

Θα μπορούσαμε, κατά τη νέα ενοριακή χρονιά που ξεκινούμε, να δώσουμε τη μαρτυρία πως αυτό που πιστεύουμε, το βιώνουμε και στην καθημερινή μας ζωή;

Σας εύχομαι καλή ενοριακή χρονιά και καλό χειμώνα.

π. Σεβαστιανός Φρέρης

Η Λατρεία προς την Ιερά Καρδιά

Όπως είναι γνωστό, στους Πατέρες Ιησουίτες έχει ανατεθεί από την επίσημη Εκκλησία, κατά ιδιαίτερο τρόπο, η διάδοση και η στήριξη της ευλάβειας προς την Καρδιά του Ιησού. Ο Γενικός Ηγούμενος των Ιησουϊτών προϋστάει σε όλα τα κινήματα που αποβλέπουν στην αύξηση αυτής της ευλάβειας, όπως είναι η Αποστολή της Προσευχής, το Ευχαριστιακό Κίνημα για τα παιδιά, κ.ά. Με τη συμπλήρωση, λοιπόν, πενήντα χρόνων από την εγκύκλιο με την οποία ο αείμνητος πάπας Πίος ΙΒ΄ ενθάρρυνε την ευλάβεια αυτή, ο πάπας Βενέδικτος ΙΣΤ΄ έστειλε, στις 23 Μαΐου τ.έ., νέα επιστολή στον π. Peter-Hans Kolvenbach, στην οποία λέει μεταξύ άλλων:

«Πενήντα χρόνια μετά την επιστολή του Πίου ΙΒ΄, οι χριστιανοί έχουν καθήκον να συνεχίσουν να εμβαθύνουν τη σχέση τους με την καρδιά του Ιησού, έτσι ώστε να ξαναζωντανέψουν την πίστη τους μέσα στη σωτηρία αγάπη του Θεού.

Η διαπερασμένη από τη λόγχη του στρατιωτή καρδιά του Αυρωτή είναι η πηγή την οποία πρέπει να αναζητήσουμε για να φθάσουμε στην αληθινή γνώση του Ιησού Χριστού, και να αισθανθούμε τη βαθιά εμπειρία της αγάπης του. Έτσι θα μπορούσαμε να εννοήσουμε καλύτερα τι σημαίνει «γνωρίζω» το Θεό εν Ιησού Χριστώ, «κάνω την εμπειρία» με το βλέμμα στραμμένο σ' αυτόν, μέχρι να ζω ολοκληρωτικά από την εμπειρία αυτής της αγάπης, για να μπορώ να δίνω τη μαρτυρία γι' αυτήν στους άλλους...

Το μυστήριο της αγάπης που ο Θεός έχει για μας δεν είναι μόνο το περιεχόμενο της λατρείας και της ευλάβειας προς την ιερά Καρδιά· είναι επίσης το περιεχόμενο κάθε αυθεντικής πνευματικότητας της χριστιανικής ευλάβειας. ... Δεν μπορεί να είναι κανείς χριστιανός, χωρίς να στραφεί προς το σταυρό του Αυρωτή μας, χωρίς να στραφεί προς εκείνον «που τρύπησαν με τη λόγχη»

Αναγνωρίζοντας ότι ο εσταυρωμένος είναι η έκφραση της αγάπης του Θεού, ο άνθρωπος αποκτά την εσωτερική εμπειρία που τον οδηγεί στο να ομολογήσει μαζί με τον απόστολο Θωμά: «ο Κύριός μου και ο Θεός μου», και να φθάσει μέχρι τη βαθιά πίστη που θα του επιτρέψει να δεχθεί την αγάπη του Θεού. Το βαθύ νόημα αυτής της λατρείας, που αποδίδεται στη θεία αγάπη, δεν αποκαλύπτεται παρά μόνο αν παρατηρήσουμε με προσοχή, όχι μόνο με τη γνώση αλλά ακόμη, και κυρίως, με την προσωπική εμπειρία αυτής της ίδιας της αγάπης.

Το στραμμένο βλέμμα προς την ανοιγμένη πλευρά του Κυρίου, από την οποία ρέει «νερό και αίμα», μας βοηθάει να αναγνωρίσουμε το πλήθος των

δωρεών της χάρις που προέρχονται από εκεί, και μας ανοίγει προς όλες τις μορφές της χριστιανικής ευλάβειας που περιλαμβάνονται στη λατρεία της Καρδιάς του Ιησού. Όταν η πίστη γίνεται κατανοητή ως καρπός της αγάπης του Θεού βιωμένη από τον άνθρωπο, αυτό είναι μια χάρη, μια δωρεά του Θεού. Αλλά ο άνθρωπος δε θα μπορέσει να κάνει την εμπειρία της πίστης ως χάρη, παρά μόνο στο μέτρο που δέχεται μέσα του αυτή τη δωρεά την οποία θέλει να βιώσει.

Όποιος δέχεται την αγάπη του Θεού μέσα του, μεταμορφώνεται από αυτήν. Η εμπειρία της αγάπης του Θεού βιώνεται από τον άνθρωπο ως ένα «κάλεσμα» στο οποίο οφείλει να ανταποκριθεί. Το βλέμμα στραμμένο προς τον Κύριο, ο οποίος «πήρε πάνω του τις ασθένειές μας», μας βοηθάει να γίνουμε πιο προσεκτικοί και πιο ευαίσθητοι στον πόνο και στις ανάγκες των άλλων. Μας καθιστά ικανούς να εμπιστευθούμε τον εαυτό μας στη σπλαχνική και σωτήρια αγάπη του και, συγχρόνως, ενισχύει την επιθυμία μας να συμμετέχουμε στο λυτρωτικό του έργο. Οι δωρεές που μας προσφέρονται από την ανοιγμένη πλευρά, από την οποία ρέει «αίμα και νερό», καθιστούν τη ζωή μας κατά κάποιο τρόπο και για τους άλλους, πηγή από την οποία ρέουν «ποτάμια ζωντανού νερού. Η εμπειρία της αγάπης που πηγάζει από την ανοιγμένη πλευρά του Ανθρώπου, μάς προφυλάσσει από το να στραφούμε προς τον εαυτό μας και μας καθιστά διαθέσιμους για τους άλλους. «Ίδού από τι γνωρίσαμε την αγάπη: θυσιάστηκε για μας, γι' αυτό κι εμείς οφείλουμε να θυσιάσουμε τη ζωή μας για τους αδελφούς μας».

Η απάντηση στην εντολή της αγάπης δεν μπορεί να δοθεί παρά μέσα από την εμπειρία ότι αυτή η αγάπη μάς έχει ήδη δοθεί από το Θεό. Η λατρεία της αγάπης που κατέστη ορατή μέσα από το μυστήριο του Σταυρού και που καθίσταται παρούσα κάθε φορά που τελούμε την Ευχαριστία, αποτελεί το θεμέλιο του καλέσμάτος μας να γίνουμε άτομα ικανά να αγαπούμε και να προσφέρουμε τον εαυτό μας. Μόνο έτσι μπορούμε να γίνουμε κήρυκες της αγάπης του Χριστού. Και το άνοιγμα στην αγάπη του Θεού οφείλει να αναεώνεται συνεχώς, διότι η αγάπη δεν ολοκληρώνεται ποτέ.

Το στραμμένο βλέμμα προς την «ανοιγμένη από τη λόγχη πλευρά», μέσα από την οποία διατρανώνεται η απεριόριστη θέληση του Θεού για τη σωτηρία μας, δεν μπορεί να θεωρηθεί ως μια περαστική μορφή λατρείας ή ευλάβειας: η λατρεία της αγάπης του Θεού που βρήκε την ιστορική και λατρευτική της έκφραση στο συμβολισμό της «πληγωμένης καρδιάς», παραμένει μια προσκύνηση που πρέπει οπωσδήποτε να λαβαίνουμε υπόψη μας για μια ζωντανή σχέση με το Θεό.

Γιατί τιμούμε την Ιερά Καρδιά

Την ημέρα του μεγάλου πανηγυριού, στο Εξώμβουργο, τελέστηκε αρχιερατικό Συλλείτουργο προεξάρχοντος του αντιπροσώπου του Πάπα στην Ελλάδα, σεβασμ. Patrick Coveney. Στην Ομιλία του, ο σεβασμιότατος είπε τα εξής:

Γιατί τιμούμε την Ιερά Καρδιά του Ιησού; Φυσικά, επειδή είναι η καρδιά του Ιησού· η καρδιά κάποιου που είναι Θεός και συγχρότως άνθρωπος, κάποιου που, «δι' ημάς και δια την ημετέραν σωτηρίαν κατήλθε εκ των ουρανών», κάποιου στον οποίο μόνο εναποθέτουμε την ελπίδα της αιώνιας σωτηρίας μας. Αν ποτέ είχαμε ένα ρούχο που φόρεσε ο Κύριος, πόσο δε θα το τιμούσαμε! Πόσο μάλλον, λοιπόν, θα πρέπει να τιμούμε την καρδιά του, μέρος του σώματός του, την καρδιά που άρχισε να χτυπά για πρώτη φορά κοντά στην καρδιά της «ευλογημένης μεταξύ των γυναικών», της αγαπημένης μητέρας του, την καρδιά που σταμάτησε να χτυπά όταν ο Ιησούς, για χάρη μας, πέθανε στο Γολγοθά, την καρδιά που χτυπά ακόμα σήμερα ως μέρος του σώματος του αναστημένου Χριστού, που ζει αιώνια για να μεσιτεύει για μας (Εβρ. 7,25).

Τιμούμε αυτή την καρδιά και την αποκαλούμε ιερή, επειδή είναι η καρδιά του Ιησού. Αλλά δεν την τιμούμε μόνο ως φυσιολογικό όργανο του σώματός του. Έχουμε ένα ακόμη πιο σπουδαίο λόγο για να την τιμούμε. Την τιμούμε για ό,τι αυτή αντιπροσωπεύει. Η καρδιά του Ιησού αντιπροσωπεύει την αγάπη του για μας. «Σε αγαπώ με όλη μου την καρδιά», λέμε. Για μας, η καρδιά είναι η έδρα των επιθυμιών και των συναισθημάτων μας, το κέντρο τού είναι μας, η πηγή της αγάπης μας.

Όταν εκδηλώνουμε την αγάπη μας λέγοντας «σ' αγαπώ με όλη μου την καρδιά», συνήθως, αν όχι πάντοτε, δε δίνουμε όλη την καρδιά μας στον άλλο. Κρατούμε ένα μέρος της για τον εαυτό μας. Καμιά φορά αποσύρουμε τελείως την καρδιά μας από τον άλλο, επειδή μεσολάβησε κάποια αλλαγή στη διάθεσή μας. Η αγάπη του Ιησού είναι διαφορετική. Είναι τέλεια. Ολοκληρωτική. Παντοτινή. Δεν την αξίζουμε, αλλά ο Ιησούς μας αγαπά με όλη του την καρδιά, δίχως κανένα περιορισμό. Αυτός είναι ο αληθινός λόγος για τον οποίο τιμούμε την Ιερά Καρδιά του Ιησού, τόσο αγαπητή και εύσπλαχνη.

Η καρδιά του Ιησού είναι η καρδιά ενός αληθινού ανθρώπου, που απέδειξε την αγάπη του κλαίγοντας: όταν οι Ιουδαίοι τον είδαν να κλαίει για το Λάζαρο, κατάλαβαν πόσο τον αγαπούσε. Μας αγαπά με την ίδια αγάπη, με την ίδια καρδιά. Η αγάπη του είναι απεριόριστη και άπειρη, όπως η αιώνια αγάπη του Θεού. Είναι επίσης η αγάπη ενός ανθρώπου με σάρκα και οστά, μια αγάπη που συμπεριλαμβάνει όλο το είναι, τη σκέψη, τη θέληση και όλα τα συναισθήματά του.

Η καρδιά του Ιησού είναι μια πληγωμένη καρδιά: αισθάνεται προσωπικά τις απιστίες και τις αχαριστίες μας. Όταν μεταχειριζόμαστε τον εαυτό μας ή τους άλλους με περιφρόνηση, πονάει για μας. Όταν απομακρυνόμαστε από την αγάπη, όταν αποκοπτόμαστε από τη ζωή της Εκκλησίας, όταν η πίστη μας δεν έχει κανένα αντίκρισμα στη ζωή μας, αισθάνεται, όπως εμείς, μια θλίψη. Στις εικόνες της Ιεράς Καρδιάς του Ιησού, η καρδιά του περικυκλώνεται από ένα ακάνθινο στεφάνι. Δυστυχώς, είμαστε μερικά από αυτά τα αγκάθια που πληγώνουν την καρδιά του, είτε βαθιά είτε επιφανειακά. Ας μην είμαστε από εκείνους που την πληγώνουν σε βάθος.

Η καρδιά του Χριστού φλέγεται από αγάπη για σας, για μένα, για όλο τον κόσμο. Θα ανταποκριθούμε σε αυτή τη φλεγόμενη αγάπη; ή θα φλέγεται μάταια; Δική μας η επιλογή.

Η Μελέτη της Γραφής

Η Παραβολή του αμπελιού

(Ησ. 5,1-7)

Είχα ένα αμπέλι, λέει ο φίλος μου,
πάνω σε εύφορη βουνοπλαγιά.

- 2 Το 'σκαψα, απ' τα λιθάρια το καθάρισα,
κι όλο το φύτεψα κλήματα εκλεκτά.
Στη μέση του έχτισα έναν πύργο
και πατητήρι του 'φτιαξα.
Και πρόσμενα να κάνει ωραία σταφύλια,
μα κείνο έκανε ξυνοστάφυλα.
- 3 Κρίνετε, λοιπόν, τώρα εσείς,
κάτοικοι της Ιερουσαλήμ και ο λαός του Ιούδα,
ανάμεσα σ' εμένα και στο αμπέλι μου.
- 4 Τι θα μπορούσα ακόμα να 'χα κάνει
γι' αυτό το αμπέλι μου και δεν το έκανα;
Ενώ περίμενα πως θα 'κανε ωραία σταφύλια
γιατί να κάνει ξυνοστάφυλα;
- 5 Τώρα, λοιπόν, θα σας το πω
τι πρόκειται στο αμπέλι μου να κάνω:
Το φράχτη του θα βγάλω
να μούνε ζωντανά να το βοσκήσουνε·
τον τοίχο του θα τον γκρεμίσω ώστε να ποδοπατηθεί.
- 6 Θα το αφήσω ν' αγριέψει·
ούτε θα κλαδευτεί ούτε θα σκαφτεί.
Θ' αφήσω να φυτρώσουν μέσα εκεί
αγκάθια και τριβόλια
και θα προστάξω ως και τα σύννεφα
πάνω του να μη ρίξουνε βροχή.
- 7 Λαέ του Ισραήλ, εσείς είστε τ' αμπέλι,
που ανήκει στον Κύριο του σύμπαντος
κι εσείς του Ιούδα ο λαός
είστε η φυτεία του η αγαπημένη.
Περίμενε από σας αγαθοεργίες
μα να, τώρα παντού αιματοχυσίες·
περίμενε ν' ασκείτε δικαιοσύνη
μα να, κραυγές για τ' άδικο κι οδύνη.

Το καλό αμπέλι, για να γίνει, έχει ανάγκη από πολύ φροντίδα. Λίγες είναι οι καλλιέργειες που εξαρτώνται τόσο πολύ από την εργασία του ανθρώπου. Όσο κι αν φαίνεται ότι αυξάνει και καρποφορεί από μόνο του, η περιποίηση που του παρέχει ο καλλιεργητής του είναι εκείνη που το κάνει να δίνει τους ωραίους και μυστηριώδεις καρπούς του που «ευφραίνουν την καρδιά του ανθρώπου». Την εικόνα του αμπελιού χρησιμοποιεί και η Γραφή, για να μας πει: αμπέλι του Θεού είναι ο λαός του.

Σαν ένας καλός καλλιεργητής, ο Θεός φροντίζει το λαό του τον προστατεύει από τους καταπατητές και τους καταπιεστές, του παρέχει τροφή και περιποίηση, αλλά ο λαός στρέφεται προς άλλους θεούς και για τη γονιμότητα του ευγνωμονεί άλλους, και όχι τον αληθινό Θεό (Ωσ. 10, 10). Κι ενώ ο Θεός αγαπά το λαό, την άμπελό του, και κάνει το παν γι' αυτήν, αντί για καρπούς δικαιοσύνης που περίμενε, του έδωσε τη σιφή συγκομιδή του χυμένου αίματος. Γι' αυτό «θα βγάλει το φράχτη», «θα γκρεμίσει τον τοίχο», «δε θα το κλαδέψει, ούτε θα το σκάψει», «θα το αφήσει να φυτρώσουν μέσα αγκάθια» (Ησ. 5,5-6)

Θα 'ρθει όμως μια μέρα που ο Ισραήλ θα αναγνωριθεί το λάθος του. Θα επικαλεστεί την αγάπη του Θεού και θα αντηγωνίσει ότι εκείνος τον ελευθέρωσε από τη γη της σκλαβιάς και της εξορίας και τον επανέφερε στη γη της επαγγελίας. Στο εξής ο λαός θα υποσχεθεί πιστότητα στο Θεό: «Σώσε μας και συγχώρεσε τις αμαρτίες μας για την τιμή του ονόματός σου, γιατί να πουν οι ειδωλολάτρες, “πού είναι ο Θεός τους”» (Ψλ. 79,9-10).

Παρά την πιστότητα του Θεού προς το λαό του και παρά τη σταθερότητα της αγάπης του, ο λαός και πάλι θα παρεκκλίνει και πάλι θα παράγει έργα αδικίας και απιστίας. Και στο αποκορύφωμα της αγάπης του, ο Θεός θα στείλει τον μονογενή του Υιό (Μκ. 12,6), τον οποίο όμως και αυτόν, ολοκληρώνοντας την απιστία τους, θα τον σκοτώσουν εκείνοι στους οποίους ανατέθηκε η φροντίδα του αμπελιού.

Αυτό που ο Ισραήλ δεν μπόρεσε να δώσει στο Θεό, ο Ιησούς του το δίνει. Είναι το αμπέλι που κάνει το γνήσιο κλήμα, είναι ο αληθινός Ισραήλ. Είναι το αμπέλι που φυτεύτηκε από τον Πατέρα, που το φρόντισε και το κλάδεψε για να φέρει άφθονο καρπό (Ιω. 15, 1 εξ.). Το κρασί, ο καρπός του αμπελιού, θα είναι στο μυστήριο της ευχαριστίας, το μυστηριακό σύμβολο αυτού του αίματος που χύθηκε για να επισφραγίσει τη νέα Διαθήκη.

Ο Ιησούς είναι η άμπελος κι εμείς τα κλήματα, όπως αυτός είναι το Σώμα κι εμείς τα μέλη. Η αληθινή άμπελος είναι αυτός, αλλά είναι επίσης και η Εκκλησία του που τα μέλη της βρίσκονται σε κοινωνία μαζί του. Χωρίς αυτή την κοινωνία δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα: μόνο ο Ιησούς, το αληθινό κλήμα, μπορεί να δώσει τέτοιο καρπό που να δοξάζει τον αμπελουργό, τον Πατέρα του.

Αποστολή της Προσευχής

Γραμμή πλεύσης

για τον Οκτώβριο 2006

Όλοι οι βαφτισμένοι να ωριμάζουν στην πίστη και να την εκδηλώνουν με επιλογές διαφάνειας, συνοχής και θάρρους στη ζωή τους.

Ο Πιλάτος είχε ρωτήσει τον Ιησού: «τι είναι η αλήθεια;». Το ίδιο ερώτημα θέτουν ακόμη σήμερα οι άνθρωποι, χωρίς να μπορούν να δώσουν σωστή απάντηση.

Ο Ιησούς, σε μια άλλη στιγμή της επίγειας ζωής του, μας είπε: «Εγώ είμαι η οδός, η αλήθεια και η ζωή» (Ιω. 14,6). Ίσως γι' αυτό δεν έδωσε απάντηση στον Πιλάτο, επειδή η σωστή ερώτηση δεν είναι «τι είναι η αλήθεια;», αλλά «Ποιος είναι η αλήθεια;». Σ' αυτή την ερώτηση πρέπει να δώσουμε απάντηση για τον άνθρωπο της τρίτης χιλιετίας. Δεν μπορούμε να σιωπήσουμε, διότι γνωρίζουμε την απάντηση. Η αλήθεια είναι ο Ιησούς Χριστός, ο οποίος ήρθε στον κόσμο για να μας αποκαλύψει και να μας δώσει την αγάπη του Θεού Πατέρα. Έχουμε κληθεί να δώσουμε μαρτυρία γι' αυτή την αλήθεια με το λόγο μας αλλά κυρίως με τη ζωή μας!

Η Εκκλησία είναι μια ιεραποστολή! Και σήμερα, όπως πάντοτε, έχει ανάγκη από «προφήτες» ικανούς να γεύουν μέσα στις κοινότητες την πίστη στο Λόγο του Θεού, που μας αποκαλύπτει τον πανεύσπλαχνο Θεό. Έφθασε ο καιρός να ετοιμαστούν νέες γενεές αποστόλων που δε θα φοβούνται να κηρύξουν το Ευαγγέλιο. Γι' αυτό, ο κάθε βαφτισμένος οφείλει να περάσει από μια πίστη είναι ακόμη κατά παράδοση χριστιανική, σε μια πίστη ώριμη, πίστη η οποία εκφράζεται με σαφήνεια μέσα από τις διαφανείς προσωπικές επιλογές, με συνοχή, με πεποίθηση και με θάρρος.

«Η αγάπη του Θεού ξεχύθηκε στις καρδιές μας από το Άγιο Πνεύμα» (Ρωμ. 5,5). Δεν την αξιοποιήσαμε. Ο Θεός μάς τη χάρισε. Παρά το βάρος της αμαρτίας μας, ο Θεός μας αγάπησε και μας εξαγόρασε με το αίμα του Χριστού. Είναι η χάρις του Θεού που μας θεράπευσε. Έτσι, μαζί με τον ψαλμωδό μπορούμε να αναφανήσουμε: «Κύριε, πόσο είναι θαυμαστό το όνομά σου, σ' ολόκληρη τη γη!».

Αυτή είναι η αληθινή πηγή του μεγαλείου του ανθρώπου, αυτή είναι η ρίζα της αξιοπρέπειάς του. Κάθε άνθρωπος αντανάκλα την εικόνα του Θεού. Αυτή είναι η πιο βαθιά αλήθεια για τον άνθρωπο, την οποία κανείς και ποτέ δεν μπορεί να αλλοιώσει. Σε τελευταία ανάλυση, κάθε προσβολή που γίνεται σε ένα άνθρωπο, αποτελεί προσβολή στο Δημιουργό, ο οποίος τον αγαπά με πατρική αγάπη.

Με την αποδοχή του βαπτίσματός του, ο κάθε χριστιανός δέχεται και

την αποστολή να καταστήσει γνωστά στους ανθρώπους την απέραντη αγάπη του Θεού για τον άνθρωπο και το μεγαλείο του κάθε ανθρώπου, αφού φέρει μέσα του την ίδια την εικόνα του Θεού.

Η αποστολή αυτή είναι δύσκολη και ίσως μερικές φορές μας τρομάζει. Όμως, τότε πρέπει να θυμηθούμε τα λόγια του αναστημένου: «Εγώ θα είμαι μαζί σας πάντα ως τη συντέλεια των αιώνων» (Μτ. 28,20). Βέβαιοι για την παρουσία του Κυρίου, τίποτα δεν πρέπει να μας τρομάζει: ο Λόγος του θα μας φωτίζει, το Σώμα του και το Αίμα του θα μας δυναμώνουν, και η συνεχής του συμπαράσταση θα μας συντροφεύουν για πάντα.

Αποστολή της Προσευχής

Γραμμή πλεύσης

για το Νοέμβριο 2006

Να τεθεί τέλος σε κάθε μορφή τρομοκρατίας σ' ολόκληρη τη γη.

Ανεπιφύλακτα μπορούμε να πούμε ότι η τρομοκρατία βασίζεται στην απόρριψη της αξίας της ανθρώπινης ζωής. Γι' αυτό το λόγο, ακριβώς, η τρομοκρατία όχι μόνο βρίσκεται στην αρχή τρομερών και φρικτών εγκλημάτων, αλλά αποτελεί πραγματικό έγκλημα κατά της ανθρωπότητας, στο μέτρο που προσφεύγει στον τροόμο ως πολιτική και οικονομική στρατηγική.

Δημιουργείται, λοιπόν, ένα δικαίωμα αυτοάμυνας ενάντια στην τρομοκρατία. Όμως και αυτό το δικαίωμα, όπως κάθε άλλο ανθρώπινο δικαίωμα, οφείλει να υποτάσσεται σε βασικούς κανόνες της ηθικής και της πολιτικής, διότι η ευθύνη των υπευθύνων πρέπει να αποδεικνύεται, αφού η ποινική ευθύνη παραμένει πάντοτε προσωπική εκείνων που διαπράττουν το έγκλημα, και δεν μπορεί κανείς να την επεκτείνει σε ολόκληρα έθνη, σε ολόκληρες χώρες, σε ολόκληρους λαούς στους οποίους ενδεχομένως ανήκουν οι τρομοκράτες.

Ούτε μπορεί κανείς, με αιτιολογία την αδικία που υπάρχει στον κόσμο, να αιτιολογήσει τα κρούσματα της τρομοκρατίας. Πρέπει να γίνει με σαφήνεια αντιληπτό, ότι τα πρώτα θύματα αυτής της κατάρρευσης της υπάρχουσας τάξης που επιδιώκουν οι τρομοκράτες, είναι οι ίδιοι οι φτωχοί, στο όνομα των οποίων επιδιώκουν αυτή την κατάρρευση. Πράγματι, όλοι αυτοί οι υπό ανάπτυξη λαοί, με τα περιορισμένα μέσα διαβίωσης που διαθέτουν, δεν μπορούν να αντισταθούν στη γενικευμένη οικονομική και πολιτική αναστάτωση που δημιουργείται. Εξαπατούν το φτωχό λαό όσοι διατείνονται ότι η τρομοκρατία διεκδικεί τα δικαιώματα των φτωχών.

Με τις μαζικές δολοφονίες που επιτελεί, η τρομοκρατία καλλιεργεί το μίσος ενάντια στην ανθρωπότητα και την απελπισία για τη ζωή και για το μέλλον. Τα πάντα μπορούν να γίνουν αντικείμενο μίσους και καταστροφής. Ο τρομοκράτης πιστεύει ότι μπορεί να επιβάλει σε όλους τη δική του αντίληψη περί αλήθειας. Όμως, ακόμη κι αν κάποιος φθάσει στην απόλυτη αλήθεια - η οποία πάντοτε είναι περιορισμένη για τον άνθρωπο - ποτέ δεν μπορεί να την επιβάλει. Ο σεβασμός της συνείδησης του άλλου, μέσα από την οποία ανταναλλάται η εικόνα του Θεού, επιτρέπει μόνο να προτείνουμε στους άλλους την αλήθεια, και σ' αυτούς ανήκει η ευθύνη να την αποδεχθούν ή να την απορρίψουν. Όταν θέλουμε να επιβάλλουμε στους άλλους με τη βία αυτό που εμείς θεωρούμε ορθό, αυτό σημαίνει παραβίαση της ανθρώπινης αξιοπρέπειας και, σε τελευταία ανάλυση, προσβολή στο Θεό του οποίου είναι η εικόνα. Για το λόγο αυτό, ο φανατικός φονταμενταλισμός είναι μια στάση τελείως αντίθετη με την πίστη στο Θεό. Αν το δούμε από πιο κοντά, η τρομοκρατία εκμεταλλεύεται όχι μόνο τον άνθρωπο, αλλά και τον ίδιο το Θεό, τον οποίο καθιστά ένα απλό είδωλο και τον χρησιμοποιεί για δικό της όφελος.

Ως χριστιανοί, είμαστε βέβαιοι ότι ζούμε στην αλήθεια όταν είμαστε σπλαχνικοί και συγχωρούμε, όπως και ο ίδιος ο Θεός είναι σπλαχνικός και συγχωρεί. Ασφαλώς, συγχωρώ, δηλώνει πριν απ' όλα μια προσωπική επιλογή, μια επιλογή της καρδιάς ενάντια στο αφθόρμητο ένστικτο της εκδίκησης. Μια επιλογή που είναι ανάλογη με εκείνη του Θεού, ο οποίος μας αγαπά παρά τις αμαρτίες μας. Μια επιλογή όμοια με εκείνη του Χριστού που αναφωνεί: «Πατέρα, συγχώρεσέ τους, δε γνωρίζουν τι κάνουν» (Λκ. 23,34).

Θα πρέπει, λοιπόν, η συγγνώμη, από αίσθημα και επιλογή της καρδιάς, να περάσει και να γίνει κοινωνικό γεγονός. Μόνο στο μέτρο που θα αποδεχθούμε μια ηθική και ένα πολιτισμό της συγγνώμης, θα μπορούμε να ελπίζουμε και σε μια «πολιτική της συγγνώμης», πολιτική που θα εκφράζεται μέσα από μια κοινωνική συμπεριφορά και με νομικούς θεσμούς, που θα αποδίδουν τη δικαιοσύνη με σεβασμό στον άνθρωπο.

Αποστολή της Προσευχής

Γραμμή πλεύσης

για το Δεκέμβριο 2006

Ο Χριστός, ο πρῶτος και ταπεινός στην καρδιά, να εμπνεύσει στους υπευθύνους των εθνών μια φρόνιμη και υπεύθυνη χρήση της εξουσίας.

Από τότε που οι άνθρωποι άρχισαν να οργανώνονται σε «κοινωνίες», έγινε αντιληπτό ότι σε κάποιον ή σε κάποιους πρέπει να ανατίθεται

κάποια εξουσία ώστε να είναι δυνατή η διακυβέρνηση της ομάδας, του κράτους, του έθνους. Η αρχή αυτή είναι από όλους αποδεκτή. Όμως, πόσες δυσκολίες δεν αναφύονται κατά την εφαρμογή αυτής της αρχής...

Πρώτον, η άσκηση της εξουσίας δεν ανατίθεται πάντοτε στα καταλληλότερα άτομα, με αποτέλεσμα να μην έχουμε συνήθως τα καλύτερα αποτελέσματα. Είναι γνωστό επίσης ότι, συχνά, η άσκηση της εξουσίας παρεκκλίνει από το βασικό σκοπό της όχι από λάθος αλλά ηθελημένα και υστερόβουλα. Οι κατέχοντες την εξουσία επιδιώκουν συχνά το δικό τους όφελος, αντί να επιζητούν το κοινό καλό, αντί να είναι σωστοί κατανεμητές της ισότητας, της δικαιοσύνης και του αλληλοσεβασμού μεταξύ των υφισταμένων τους. Ιδιαίτερα, άτομα τα οποία παραμένουν στην εξουσία για μεγάλα χρονικά διαστήματα, αποκτούν δύναμη η οποία, όχι σπάνια, τους κάνει να ξεπεράσουν τα όρια της δικαιοδοσίας τους και συχνά να φθάνουν μέχρι και την κατάχρηση της εξουσίας.

Να θυμηθούμε ότι ο Ιησούς είχε τον ίδιο πειρασμό, όταν, στην έρημο, ο διάβολος του πρότεινε: «Θα σου δώσω όλα τα βασίλεια της γης, αν πέσεις και με προσκυνήσεις» (Μτ. 4,9). Όμως ο Ιησούς αντέδρασε στο θέλγητρο της εξουσίας. Απέρριψε την πρόταση του διαβόλου και αρνήθηκε να πάρει την εξουσία για την εξουσία.

Αλλά και στον Πιλάτο, ο οποίος θέλει να υπογραμμίσει την προσωπική του εξουσία, ο Ιησούς υπενθυμίζει ότι η εξουσία που αποκτούμε από μόνοι μας, λαθραία και ανώφελα, είναι κατάχρηση και καταπάτηση των δικαιωμάτων των άλλων: «Δε θα είχες καμιά εξουσία πάνω μου, αν δε σου είχε δοθεί από το Θεό ...» (Ιω. 19,11).

Ο ίδιος ο Ιησούς, ο οποίος αναγνωρίζει και δηλώνει μπροστά στους μαθητές του ότι του δόθηκε «κάθε εξουσία στον ουρανό και στη γη» (Μτ. 28,18), μας διδάσκει πώς πρέπει να ασκείται η εξουσία: όχι με τη βία, ούτε με την καταπίεση των υφισταμένων, αλλά με την υπηρεσία των συνανθρώπων μας. «Με φωνάζετε “Διδάσκαλε” και “Κύριε”, και σωστά λέτε, γιατί είμαι. Αν, λοιπόν, εγώ ο Κύριος και ο Διδάσκαλος σας έπλυνα τα πόδια, έχετε κι εσείς την υποχρέωση να πλένετε ο ένας τα πόδια του άλλου. Σας έδωσα το παράδειγμα, για να κάνετε κι εσείς όπως έκανα εγώ» (Ιω. 13,13-15).

Και βέβαια, όταν μιλούμε για εξουσία δεν πρέπει να σκεφτόμαστε μόνο τους αρχηγούς των κρατών και τους διευθυντές των μεγάλων επιχειρήσεων. Εξουσία έχει δοθεί και στον καθένα από μας, μέσα στον τομέα που ενεργούμε και ζούμε: στην οικογένεια, στο γραφείο, στην εργασία, στο σωματείο, στο σύλλογο στον οποίο ανήκουμε. Κάθε φορά που η ευθύνη ανήκει σ' εμάς, κάθε φορά που εμείς πρέπει να αποφασίσουμε, τότε κι εμείς θα πρέπει να το πράξουμε με φρόνηση και υπευθυνότητα, με γνώμονα το καλό των συνανθρώπων μας.

Σ.Φ.

Νέα του Προσκυνητηρίου

✓ Ο χειμώνας που πέρασε, ενώ δεν ήταν πολύ σκληρός, ήταν δύσκολος εξαιτίας της μεγάλης υγρασίας που επικράτησε γενικά στην Τήνο και ιδιαίτερα στο Εξώμβουργο. Όχι μόνο μας καθυστέρησε στις εξωτερικές εργασίες, αφού ουσιαστικά ήταν αδύνατο να δουλέψει κανείς, αλλά ακόμη και στους εσωτερικούς χώρους και στα δωμάτια έπρεπε να είμαστε συνεχώς σε επιφυλακή για να μην σαπίσουν τα πράγματα.

✓ Όμως, παρά την καθυστέρηση, όλα ήταν έτοιμα στην ώρα τους, όχι μόνο για το μεγάλο εορτασμό του Προσκυνητηρίου, αλλά ακόμη και για να δεχθούμε τους πρώτους προσκυνητές, ήδη από το τέλος Ιουνίου, όταν γιορτάσαμε την εορτή της Ιεράς Καρδίας σύμφωνα με το λειτούργικό ημερολόγιο.

✓ Έγκαιρα ετοιμάστηκαν οι σήτες για όλα τα δωμάτια, ώστε οι επισκέπτες μας να μην ενοχλούνται από τα κουνούπια και τα άλλα ζωύφια της εξοχής. Φρεσκοασπρισμένα και καθαρά, δέχθηκαν και φιλοξένησαν όσους θέλησαν να μείνουν για μερικές μέρες στο Προσκύνημα, είτε για να αυτοσυγκεντρωθούν και να προσευχηθούν, είτε απλά να ξεκουραστούν σε ένα ήρεμο και φιλόξενο περιβάλλον. Τους ευχαριστούμε για την αγάπη τους. Τους ευχαριστούμε επίσης για τις προσφορές που σκέφθηκαν να αφήσουν, ανάλογα με τις δυνάμεις τους, για τη συντήρηση των χώρων.

✓ Ο σεβασμ. κ Patrick Coveney, αντιπρόσωπος του Αγίου Πατέρα (νούντιος) στην Ελλάδα, ήλμηνε με την παρουσία του τη μεγάλη Γιορτή του πανηγυριού. Προσκεκλημένος ιδιαίτερα για να συμμετέχει στους εορτασμούς προς τιμή της Ιεράς Καρδίας, έτυχε ιδιαίτερης αποδοχής τόσο από ολόκληρη την τοπική Εκκλησία της αρχιεπισκοπής Νάξου/Τήνου όσο και από τις τοπικές Αρχές του νησιού μας. Ο σεβασμ. κ. Coveney γοήτευσε με την απλότητά του, το πρόσχαρο ύφος του και την πνευματικότητά του, ενώ μας εντυπωσίασε με την άρτια γνώση της ελληνικής γλώσσας.

✓ Με την παρουσία τους τίμησαν επίσης το μεγάλο πανηγύρι όλοι σχεδόν οι τοπικοί άρχοντες: οι βουλευτές Άρια Μανούσου και Παναγιώτης Ρήγας, ο νομάρχης Δημήτρης Μπαίλιας, ο έπαρχος Τήνου Ραφαήλ Μωραΐτης, ο αντέπαρχος Φραγκίσκος Αμοιραλής, ο δήμαρχος του Δήμου Εξωμβούργου Παναγιώτης Κροντηράς, ο Δήμαρχος Δήμου Τήνου Κωνσταντίνος Αθηνάιος, ο διοικητής του λιμενικού Σώματος, ο διοικητής της Αστυνομίας, ο διοικητής του Πυροσβεστικού Σώματος, καθώς και πολλοί νομαρχιακοί και δημοτικοί Σύμβουλοι. Όλοι συμμετείχαν στην επίσημη θεία Λειτουργία και στη συνέχεια παρακάθισαν σε γεύμα, στην Τραπεζαρία του Προσκυνητηρίου.

✓ Εντυπωσιακή ήταν και η συμμετοχή των πιστών με την ιδιαίτερη παρουσία και πάλη του συριανού Συνδέσμου Ελλήνων Καθολικών, ο οποίος συνεχίζει να τιμά κάθε χρόνο τη γιορτή της Ιεράς Καρδίας με την πολυάριθμη παρουσία των Μελών του. Δυστυχώς, παρά τη μεγάλη παρουσία πιστών στο προαύλιο του ναού, τα έξω μεγάφωνα για δεύτερη φορά μας πρόδωσαν. Κατά τους τεχνικούς, φταίχτης: η φυσική φθορά. Θέλωμε να πιστεύουμε ότι ήταν η τελευταία φορά, αφού και τα έξω μεγάφωνα αλλιάχθηκαν.

✓ Εφέτος, χάρη στην καθημερινή παρουσία των π. Μάριου Ψάητη και Αντώνη Δεληπατόλη, εξασφαλίσαμε σε όσους έφθασαν μέχρι το Εξώμβουργο μια πολύ καλή υποδοχή. Πάντοτε στη διάθεση των επισκεπτών, μαζί με ένα ενδεχόμενο αναψυκτικό, πρόσφεραν σε όλους κάθε πληροφορία για το Προσκύνημα αηλιά και για τον ευρύτερο χώρο: το Κάστρο, τις αρχαιότητες, τα πέριξ χωριά και για ολόκληρη την Τήνο. Δυστυχώς, και εφέτος, πολλοί επισκέπτες εξέφρασαν την απορία τους αηλιά και το παράπονό τους: γιατί οι αρμόδιες αρχές δεν τοποθετούν κάποιες πινακίδες για να τους οδηγούν στα τόσα αξιοθέατα του νησιού... Γιατί τα τουριστικά ηλωφορεία και τα ηλωφορεία του ΚΤΕΛ επιμένουν να κινούνται μόνο σε λίγες τυποποιημένες διαδρομές, αποτρέποντας έτσι τους επισκέπτες του νησιού να χαρούν τις τόσες ομορφιές της Τήνου...

✓ Χάρη στον ευπρεπισμό των δωματίων, μπορέσαμε να φιλοξενήσουμε αρκετούς προσκυνητές (συνοηικά 104 διανυκτερεύσεις κατά το τριήμερο του μεγάλου πανηγυριού) αηλιά και πολλούς φίλους. Το ήρεμο τοπίο του Εξώμβουργου και το κατασκευτικό περιβάλλον του Προσκυνητηρίου ελκύει όλο και περισσότερους, που αναζητούν ένα τόπο για να ξεκουραστούν, να ηρημήσουν και να προσευχθούν.

✓ Μετά τους προσκυνητές του πανηγυριού, είχαμε την ευκαιρία να φιλοξενήσουμε κάποιες μέρες έξη συμφοιτητές ιταλούς του ιεροσπουδαστή μας Γιώργου Παλιαμάρη για 24 ώρες δεχθήκαμε επίσης τον αδ. Πέτρο Χογκ και την αδ. Αργυρώ με την ομάδα των μικρών τους φίλων, οι οποίοι περιόδευσαν το νησί σε μια πορεία πνευματικής αναζήτησης: έπειτα ήρθε η ομάδα του παιλιού γάλλου φίλου π. Antoine Vidalin, για μια βδομάδα πνευματικής ανάτασης και σωματικής ξεκούρασης: και βέβαια οι σταθεροί γάλλοι φίλοι της παρέας του συμπατριώτη μας Ιωσήφ Φώσκοιου. Όλοι έφυγαν μαγεμένοι από την ομορφιά και την ηρημία του χώρου και του τοπίου.

✓ Χάρη στους χώρους φιλοξενίας που διαθέτει το Προσκύνημα, μπορέσαμε επίσης να εξυπηρετήσουμε και να καταστήσουμε δυνατές κάποιες σημαντικές πολιτιστικές εκδηλώσεις: Φιλοξενήσαμε το ζεύγος Απόλλων Γραμματικόπουλο και Γεωργία Κύπρου, οι οποίοι, μαζί με το ζεύγος Πέτρο Βήαση και Μαίρη Ζάμπελη, έδωσαν το καταπληκτικό ρεσιτάλ για έγχορδα στις 11 Αυγούστου, στο Εξώμβουργο. Επίσης φιλοξενήθηκε η ζωγράφος Έλενα Ζαντρέικο κατά την παρουσία της στο νησί, ενώ η έκθεση με πίνα-

κές της παρέμεινε στο Εξώμβουργο όλο τον Αύγουστο. Ενθουσιάστηκαν και οι μικροί χορωδοί της παιδικής χορωδίας του Francis Bardot από την παραμονή τους στους χώρους μας, αλλιά και εκείνοι μας κατέπληξαν με την αρτιότητα του προγράμματός τους και την απλότητά τους. Τέλος, εξυπηρετώντας το φίλο Πολιτιστικό Σύλλογο του Βωλάξ φιλοξενήσαμε ακόμη άλλες δυο συριανές ομάδες, οι οποίες παρουσίασαν το πρόγραμμά τους στο εντυπωσιακό θέατρο του χωριού: τη θεατρική ομάδα από το Γαηησά, η οποία έδωσε με καταπληκτικό κέφι το έργο «Ντον Καμίηλο», και την ομάδα των συριανών ζαμπουνιέριδων, οι οποίοι ξετρεβήσαν τους φίλους της παικτικής μουσικής.

✓ Πολλά έχουμε να πούμε ακόμη για τις εκδηλώσεις και για την υποβοηθητική κίνηση που είχαμε στο Εξώμβουργο, αλλιά όλη αυτά θα τα φυλάξουμε για το επόμενο τεύχος.

Από 1 Ιουνίου έως 31 Αυγούστου 2006 πρόσφεραν για τη στήριξη των δραστηριοτήτων του Πανελληνίου Προσκυνημάτων της Ιεράς Καρδιάς στο Εξώμβουργο:

200 Ευρώ πρόσφερε: Βαρθαλίτης Αντώνιος.

150 Ευρώ πρόσφερε: Αγκαζίζ Μαίρη (εις μνήμη συζ. Στεφάνου).

100 Ευρώ πρόσφεραν: Πρίντεζη Βέρα, Φώσκολος Αντώνης/Μαρία.

80 Ευρώ πρόσφερε: Ρουγγέρη Γεωργία.

70 Ευρώ πρόσφεραν: Ρηγούτσου Ευαγγελία / Φραγκίσκος, Ρωμανός Τάσος / Καίτη, Πρίντεζης Νίκος / Κούλα.

60 Ευρώ πρόσφερε: Πρίντεζης Ιωσήφ.

50 Ευρώ πρόσφεραν: Φιοράντης Νίκος (για το φωτισμό του Σταυρού), Βιδάλης Ματθαίος (εις Μνήμη Μητέρας του Αγνής), Βαγενά Ανδρέας / Τέττα (εις Μνήμη γονέων τους), Βαρθαλίτου Μαριγούλα, Ρηγούτσου Μαρία του Π., Γρυπάρη Κωνσταντίνος, Ξενοπούλου Κώστας, Βαρθαλίτου Σπεράντζα, Μελαχρινού Μαργαρίτα, Ρούσσοσ Μάρκος, Ρούσσοσ Πέτρος, Πρίντεζη Σπεράντζα, Βουτσιάνος Ιωάννης, Ρούσσοσ Μάριος, Βαρθαλίτου Σπέη, Αμερταλής Μάνθος, Λειβαδάκη Μαίρη (εις μνήμη Μαρούλας Καλογήρου) Πόνθη Φραγκίσκα (εις μνήμη συζ. Ιωάννη και γονέων), Ζαλώνη Κατίνα, Φωσκόλου Μαρία (διάφορες δωρεές), Αδελφοί Μαριανοί.

45 Ευρώ πρόσφερε: Βαμβακάκη Φραγκίσκα.

40 Ευρώ πρόσφεραν: Σαργολόγου Ελπίδα (εις μνήμη συζύγου Νικολάου), Ρούσσοσ Μάρκος Ν., Πολυδώρου Καλυψώ.

30 Ευρώ πρόσφεραν: Ρούσσο Μιμίκα, Καπέλλα Δήμητρα, Ρηγούτσου Αντωνία, Ζουρίδου Μαρία, Πρίντεζη Μαγδαληνή, Ρούσσοσ Ανεξούλα, Ρούσσοσ Ανεξούλα, Ρούσσοσ Κατίνα, Στεφάνου Νίκος, Φρέρης Γιάννης / Φανή, Δελλατόλα Άννα, Δελλατόλα Ελένη, Κρητικός Ιωσήφ Π.

25 Ευρώ πρόσφεραν: Ρούσσοσ Νίκος / Κωνσταντία, Γαδ Λίζα.

20 Ευρώ πρόσφεραν: Κόσιβα Μαρία, Σπυράκη Λέλα, Πόντη Μαρία, Σπάρταλη Αίνα, Μαραγκού Μαρία, Μαραβέλια Μίνα, Βιδάλη Ιωάννα, Κελαηδίτου Αγνή (εις Μνήμη Συζύγου και υιού), Μαρίτσα Ιάκωβος / Ειρήνη, Στεριώτου Λίτσα, Ρούσσου Θηρεσία, Ρούσσου Άννα Σεβ., Ρούσσου Αργυρώ, Καπέλλα Νικολέττα, Φίλη Ρομίνα, Βακόνδιος Δημήτριος, Ρουγγέρη Αικατερίνη, Πρίντεζη Ελένη, Αρμάου Ανδριανή, Ρούσσος Μάρκος, Βακονδίου Μαγδαληνή, Βακόνδιος Χρήστος, Ξενοπούλου Φραγκίσκα, Ροσσολάτου Ρένα, Κορινθίου Τασία, Χαριζιοπούλου Κωνστανζα, Ρουγγέρης Ιωάννης, Χαριζιοπούλου Λουκία, Φρέρη Φραγκίσκα, Λεβαντίνου Ιωσηφίνα, Πρίντεζη Πίτσα, Αλβέρτη Άννα, Δαλεξίου Αγγελική.

15 Ευρώ πρόσφερε: Βουτσίνος Μάρκος / Καρμελίνα.

10 Ευρώ πρόσφεραν: Ρούσσου Πετρίνα, Σαλάχας Μιχάλης, Ρούσσος Ιωάννης, Ρούσσου Θηρεσία, Πρελορέντζος, Φρέρη, Μαρία, Ανώνυμος, Νταβερώνη Μαρία, Πιπέρη Ραμπέλα

5 Ευρώ πρόσφεραν: Φιοράντης Αντώνιος, Ανώνυμος.

Σας ευχαριστώ όλους για τις προσφορές σας.

Ευχαριστώ επίσης τους Φραγκίσκο Ρηγούτσο, Γιάννη Πρίντεζη και Μάριο Ρούσσο, οι οποίοι προσφέρθηκαν και άσπρισαν τελείως εθελοντικά όλους τους εξωτερικούς τοίχους του Προσκυνητηρίου πριν από το μεγάλο Πανηγύρι.

Ευχαριστώ ακόμη τους ανώνυμους/ες που προσέφεραν τα λουλούδια για το στόλισμα του ναού κατά τις μέρες της γιορτής.

Ευχαριστώ όλους εκείνους/ες, οι οποίοι, με οποιονδήποτε τρόπο, συνέβαλαν στην ομαλή και απρόσκοπτη πορεία της γιορτής, με την εξασφάλιση διαφόρων υπηρεσιών για την εξυπηρέτηση των προσκυνητών και των επισήμων μας.

Το περιοδικό «*Το Φρούριο της Τήνου*» συντηρείται από τις προσφορές των ευλαβών και των προσκυνητών της Ιεράς Καρδίας του Ιησού, γι' αυτό και κάθε προσφορά σας είναι ευπρόσδεκτη. **Όμως, αν κάποιος φίλος σας επιθυμεί να το λαβαίνει**, δώστε μας το όνομα και τη διεύθυνσή του, και θα του το στείλουμε δωρεάν.

**π. Σεβαστιανός Φρέρης τηλ. 6978 194922
κ. Μαρία Μαραγκού τηλ. 210 8835911**

*Η προσκύνηση
της Αγίας
Ευχαριστίας*

Επιμνημόσυνη Δέηση στο Μνημείο των Πεσόντων

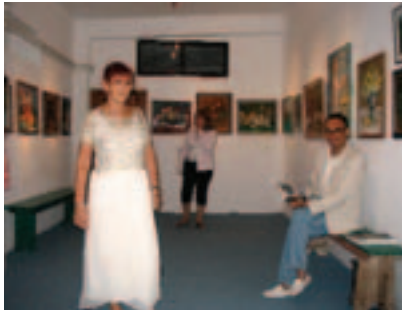
"Το Φρούριο της Τήνου"

Τριμηνιαίο Δελτίο Ειδήσεων
Πανελληνίου Προσκυνήματος
"Ιερά Καρδιά του Ιησού"
Τ.Θ. 181

Εξώμπουργο - 842 00 Τήνος
Τηλ. 228 304 1364

E-mail: jestinos@otenet.gr

<http://www.catholic.gr/ierikardia/index.html>

Η έκθεση ζωγραφικής της κ. Ζαντρέικο.

Έκθεση «Γνωριμία με τους Ιησουίτες»

Έκθεση βιβλίων

ΕΝΤΥΠΟ ΚΛΕΙΣΤΟ ΑΡ. ΑΔΕΙΑΣ 1091/9 ΚΕΜΠΑ
ΚΩΔΙΚΟΣ 2588

"Το Φρούριο της Τήνου"

Ιδιοκτησία: Μονή Ιησουϊτών
Εκδότης - Διευθνήτης: π. Σεβαστ. Φρέρης
Διεύθυνση: Μονή Πατέρων Ιησουϊτών
Τ.Θ. 181
Λουτρά - 842 00 Τήνος
Τηλ. 228 305 1492
Κιν. 6978 194922

Διαχείριση - Αποστολή:
κ. Μαρία Μαραγκού
Σμύρνης 27 - 104 39 Αθήνα
Τηλ. 210 883 5911

Ετήσια Συνδρομή: 5 €
Ηλεκτρονική στοιχειοθεσία - Εκτύπωση

Τοπικοί Αντιπρόσωποι:

- Βουτσίνος Ιωάννης:
- Πόνθη Φραγκίσκα: 210 962 4253
- Δακορώνιας Ιωσήφ: 210 933 3018
- Πρίντζη Ι. Γεωργία: 228 104 2274
- Πρίντζη Μαγδαληνή: 228 108 2020
- Ρούσσοσ Ιωάννης: 228 107 1410

Ιούλιος - Σεπτέμβριος 2006
Τεύχος 168 - Έτος 41°